

Isabel Marquès, síndica: «Treballo amb el principi d'equitat, aplico la llei per a cada cas en concret»

Va ser reelegida síndica municipal de greuges de Terrassa el passat mes de gener

Isabel Marquès, síndica de greuges municipal de Terrassa | A.M.

Després de gairebé dos anys sense sindicatura de greuges municipal, (<https://www.naciòdigital.cat/latorredelpalau/noticia/62598/isabel/marquès/nou/sindica/municipal/greuges/terrassa>) el passat mes de gener l'advocada Isabel Marquès va ser reelegida per ser de nou, la síndica municipal de greuges de Terrassa. En total a Catalunya hi ha 41 municipis que compten amb aquesta figura. A Terrassa, actualment situada a la Masia Freixa, Marquès escolta tothom qui s'acosta a expressar-li els seus problemes. Terrassa va crear la figura del Síndic de Greuges l'any 2003 quan va assumir el càrrec l'advocat Joan Sales fins que el 2010 Marquès va agafar-ne el relleu.

- Quina és la funció de la síndica de greuges de Terrassa?

- Quan arriba una persona al despatx, li faig una mica d'orientació, li dono informació de quins són els seus drets, no tenen per què saber-ho tot per això ja estem les administracions. Intento ajudar a resoldre els problemes d'aquella persona.

- Vostè va deixar el càrrec de síndica l'abril del 2016 i no ho va tornar a ser fins al gener del

2018, qui feia la funció de la síndica durant aquest temps?

- El dia que vaig entrar hi havia cua de gent que em volia veure. Mentre no hi va haver síndic, l'oficina seguia funcionant però era el Síndic de Greuges de Catalunya qui se'n va fer càrrec. És el mateix, els ciutadans poden optar a presentar queixes a la síndica local o al de Catalunya.

- Per què considera que és important tenir un síndic local?

- El gran secret dels síndics locals és la proximitat, és el valor que aportem. A més a més, aquí a Terrassa el fet d'estar a un edifici important com Masia Freixa ajuda a fer que la gent vingui. I quan vénen és perquè ja no saben què més fer. No és el primer recurs si no gaire bé és l'últim.

- Comenta que en molts casos és l'últim recurs. Hauria de ser el primer?

-No, primer sempre s'ha de donar l'opció a l'ajuntament. Per exemple, si no estàs d'acord amb alguna multa o taxa primer has de fer les al·legacions a l'ajuntament i és quan aquest les respon i el ciutadà no les consideri apropiades quan ja poden venir a la síndica.

- Que representa per vostè ser la síndica de Terrassa?

- M'agrada molt. Jo em baso amb el principi d'equitat, és a dir el que aplico la llei per a cada cas en concret. La síndica té la possibilitat d'anar més enllà de la llei i valorar cada situació dins de la seguretat jurídica, la justícia social o la lògica del ciutadà. Per exemple, la llei diu que està prohibit aparcar sobre la vorera però si resulta que la persona ha deixat el cotxe allà per una causa major, com que la seva dona ha patit un ictus, no s'hauria d'aplicar la llei de la mateixa manera i aquesta persona no hauria de rebre una multa.

- Fa poc va fer una actuació d'ofici en relació a la policia local i els menors què va passar?

- Diversos pares havien vingut a queixar-se que havien rebut multes dels seus fills per fer soroll al carrer

(<https://www.naciodigital.cat/latorredelpalau/noticia/64261/sindica/demana/policia/local/terrassa/ac-tui/agents/educacio/civica/amb/menors>) . Jo no dic que no faci soroll, el problema és que quan la policia local arriba després de la trucada d'algun veí els demana que treguin el volum i els identifiquen amb els DNI. Al cap d'un mes o dos arriba a casa una multa de 150 euros per fer soroll a la via pública. Davant d'això el que jo dic és que hem de fer una policia de proximitat i educativa, és a dir, explicar-los què és una sanció contra la convivència democràtica però avisar-los i no sancionar-los a la primera de canvi. Què és el mateix que passa quan vénen a casa perquè fa soroll o quan es troben un gos deslligat, posen avisos i no sancions.

- Un menor es pot dirigir la síndica?

- Sí. I en venen molts per temes de tot tipus. Qualsevol nano de qualsevol edat es pot dirigir a la Síndica. El que passa és que no s'atreveixen aleshores jo vaig a les escoles i els parlo dels drets humans i el dret dels infants.

- Ha tingut problemes amb l'administració o la policia local per les seves actuacions?

- No ara ja em coneixen. Al principi sí que costava més però ara hi ha un respecte cap a la figura de la síndica. La síndica no va en contra de l'Ajuntament sinó favor de la defensa dels drets les persones. Si considero que l'Ajuntament vulnera els teus drets em posaré a favor del ciutadà però si veig que qui té raó és l'Ajuntament, em posaré a favor de l'administració.

- Vas començar el 2010, han canviat el tipus de queixes i tràmits que gestiones amb aquests anys?

- Quan vaig començar més del 80% de les meves recomanacions anaven a favor de l'ajuntament, moltes eren multes i taxes, però des del 15 de febrer d'enguany això ha canviat. Ara, dono la raó al ciutadà en més d'un 60% de les queixes.

- Què ha canviat en aquest temps?

- Ara la majoria són qüestions relacionades amb els drets socials. La situació econòmica i social de les persones, qüestions d'habitatge, o la renda mínima garantida. El que tenim ara és un problema social.

- Donar la raó al ciutadà implica anar en contra de l'Ajuntament?

- No vaig en contra de l'Ajuntament. L'administració local no és el culpable de la situació però sí que és la primera administració que tenim i són els primers que han de donar una resposta. Per exemple en el cas del principi de subsidiarietat. Ja sé que és competència de la Generalitat però aquesta família avui dormirà al carrer i jo no ho puc permetre i serveis socials de l'Ajuntament treballa molt bé el que passa és que els recursos que tenen són insuficients.

- La seva feina és fer recomanacions a l'Ajuntament, recomanacions que no són d'obligat compliment.

- Exacte, faig recomanacions i no sentències. Les sentències són d'obligat compliment, amb una recomanació l'Ajuntament em pot fer cas o passar olímpicament de mi.

- Li fan cas?

- Sí, cada vegada més.

- Amb quines qüestions?

- El màxim que puc aspirar és en demanar canvis d'ordenances, ja que en alguns casos les ordenances no especifiquen exactament una situació concreta i jo els demano que ho especifiqui perquè es tracta d'un cas de justícia social. Falta de seguretat jurídica pel ciutadà i també per l'administració.

- És prou coneguda la síndica a Terrassa?

- No. I crec que ens hem d'esforçar per fer més extensiu i comunicar als ciutadans què és la síndica de greuges i per a què serveix.

- Quins altres objectius té pels pròxims cinc anys?

- Precisament perquè arribi a tothom anem a les escoles juntament amb el Col·legi d'Advocats de Terrassa i parlem dels drets humans amb els alumnes, que per mi és la base de la normativa del síndic. Cal donar formació i és important dir als menors quin són els seus drets.